पद क्रमांक चाळीसचा गूढ इतिहास - क्रमांक दोन

संयुक्त राज्य अमेरिका, पॅट्रियट अॅक्ट, आणि भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीकडे जाणारा मार्ग

Jeff Pippenger
2024-09-19

आम्ही मागील लेखाचा शेवट या वाक्याने केला होता की, “२००१ मध्ये अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांच्या सरकारने पॅट्रियट ॲक्ट कायद्यात रूपांतरित केला.”

> “रविवारपालनाची सक्ती करण्याच्या या चळवळीत गुंतलेल्या लोकांपैकीही बरेच जण अशा या कृतीनंतर येणाऱ्या परिणामांविषयी आंधळे झालेले आहेत. ते हे पाहत नाहीत की ते प्रत्यक्ष धार्मिक स्वातंत्र्यावरच प्रहार करीत आहेत. अनेक जण असे आहेत की ज्यांनी बायबलातील सब्बाथाचा दावा आणि ज्या खोट्या पायावर रविवार संस्था उभी आहे तो पाया कधीच समजून घेतलेला नाही. धार्मिक कायदे करण्याच्या समर्थनार्थ असलेली कोणतीही चळवळ प्रत्यक्षात पापसत्तेला दिलेली मुभाच असते; कारण तिने कित्येक युगांपासून अंतःकरणस्वातंत्र्याविरुद्ध सातत्याने युद्ध केले आहे. तथाकथित ख्रिस्ती संस्था म्हणून रविवारपालनाचे अस्तित्व ‘अधर्माचे गूढ’ यालाच देणे लागते; आणि त्याची सक्ती करणे म्हणजे रोमन मतपद्धतीच्या ज्या तत्त्वांवर तिची अगदी कोनशिला उभी आहे, त्या तत्त्वांची वस्तुतः दखल घेणे होय. जेव्हा आपले राष्ट्र आपल्या शासनतत्त्वांचा असा त्याग करून रविवारचा कायदा करील, तेव्हा या कृतीत प्रॉटेस्टंटवाद पोपसत्तेशी हातमिळवणी करील; आणि हे दुसरे काही नसून त्या अत्याचाराला जीवन देणेच ठरेल, जो फार काळापासून पुन्हा सक्रिय हुकूमशाहीत उडी घेण्याच्या संधीची आतुरतेने वाट पाहत आहे.” Testimonies, volume 5, 711.

१८८८ हे २००१ चे प्रतिरूप होते, आणि त्याच वेळी ब्लेअर विधेयक सादर करण्यात आले; परंतु ते पारित होण्यात अपयशी ठरल्यामुळे ते भविष्यवाणीच्या दृष्टीने बोलके ठरले नाही. ते इ.स. ६६ चे चिन्ह बनले—एक असा वेढा जो आरंभ करण्यात आला आणि नंतर गूढ रीतीने मागे घेण्यात आला. जेव्हा हे समजले जाते की पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचे दोन कालखंड आहेत, आणि दुसरा कालखंड संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होतो—ज्याचे प्रतिरूप ३२१ या वर्षाने दर्शविले आहे—आणि हा कालखंड जगभरातील रविवारचा कायदा, ज्याचे प्रतिरूप ५३८ आहे, पूर्णपणे अंमलात आणला जातो तेव्हा समाप्त होतो; तेव्हा भविष्यवाणीच्या दृष्टीने हे आवश्यक ठरते की पशूच्या प्रतिमेच्या पहिल्या परीक्षाकालाचा आरंभही रविवारच्या कायद्याच्या काही प्रकारच्या प्रतिरूपाच्या घोषणेशी होणे आवश्यक आहे. १८८८ मध्ये, ब्लेअर विधेयक हे राष्ट्रीय रविवारचा कायदा अंमलात आणण्याचा एक प्रयत्न होता, आणि १८८८ हे प्रकट करते की प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूत खाली उतरतो व आपल्या तेजाने पृथ्वी उजळवितो.

पॅट्रियट ॲक्ट हा रविवारीच्या कायद्याचा असा प्रतिरूप आहे, जो संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षाकाळाची सुरुवात करतो. संयुक्त संस्थाने जेव्हा रविवारीचा कायदा अंमलात आणतात, तेव्हा प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन अकरा, याच्या परिपूर्तीमध्ये ते अजगरासारखे बोलतात. जेव्हा ते तो कायदा अंमलात आणतील, तेव्हा ते अजगरासारखे बोलतील; आणि तो रविवारीचा कायदा हे ओळखवितो की पशूची प्रतिमा संयुक्त संस्थानांमध्ये पूर्णपणे घडविली गेली आहे. त्या वेळी संयुक्त संस्थानांनी आपल्या परीक्षाकाळाचा प्याला भरून काढलेला असेल, आणि राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो. त्या वेळी, त्रिविध संघ स्थापन झाल्यावर, संयुक्त संस्थाने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य राहात नाहीत.

अल्फा आणि ओमेगा नेहमीच आरंभावरून शेवटाचे चित्रण करतात; आणि संयुक्त संस्थानांच्या आरंभी, संयुक्त संस्थानांनी संदेष्टेपणाने तीन वेळा उच्चार केले, ज्यांनी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्यरूपाने संयुक्त संस्थानांच्या प्रारंभाला चिन्हांकित केले. १७७६ मधील स्वातंत्र्यघोषणा, त्यानंतर १७८९ मधील राज्यघटना, आणि मग १७९८ मधील एलियन आणि सेडिशन कायदे, हे संयुक्त संस्थानांनी संदेष्टेपणाने उच्चार केलेल्या पहिल्या तीन वेळा

ओळखून देतात. त्या तीनही प्रकाशनांनी संयुक्त संस्थानांचे बोलणे दर्शविले. ही तीन पावले १७९८ पर्यंत घेऊन गेली—बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या राज्यारोहणाच्या प्रारंभापर्यंत. संयुक्त संस्थानांच्या आरंभीच्या ह्याच तीन मार्गचिन्हांनी, बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांच्या राज्याच्या समाप्तीकडे नेणारी तीन मार्गचिन्हेही दर्शविली आहेत.

पॅट्रियट अॅक्ट हा संयुक्त संस्थान सहावे राज्य म्हणून आपल्या समाप्तीकडे येत असताना ते तीन वेळा बोलते, त्यांपैकी पहिला आहे. सहाव्या राज्याच्या समाप्तीची ओळख करून देणारे तिसरे बोलणे म्हणजे रविवारचा कायदा होय. त्या इतिहासाच्या मध्यभागी, जानेवारी ६ च्या पेलोसी खटल्यांची सुरुवात 2022 मध्ये झाली. हे खटले स्वरूपतः राजकीय असल्यामुळे, संविधानात निहित हक्कांचा हा थेट नकार होता; आणि ते कायदेशीर युद्ध केवळ तथ्यांची बनावट रचना नव्हते, तर प्रत्यक्षात ते संविधानात निर्दिष्ट केलेल्या “procedural” आणि “substantive” कायद्याविरुद्धचा थेट आघात होते.

सन २००१ मधील पॅट्रियट अॅक्ट हा अमेरिकेच्या संविधानातील पाचव्या दुरुस्तीमध्ये आणि चौदाव्या दुरुस्तीमध्ये आढळणाऱ्या “Due Process Clause” वर थेट आघात होता. या तरतुदी असे ठरवितात की, कायद्याच्या विधिसंगत प्रक्रियेशिवाय कोणालाही जीवन, स्वातंत्र्य किंवा मालमत्तेपासून वंचित करता येणार नाही. ते सन २००१ मध्ये घडले, आणि सन २०२२ मध्ये संविधानावरील आक्रमणाचा केंद्रबिंदू “procedural due process” तसेच “substantive due process” या दोन्हींवर होता. “Repudiate” या शब्दाचा अर्थ नाकारणे असा होतो, आणि सिस्टर व्हाइट असे ओळख करून देतात की अमेरिकेतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संविधानातील प्रत्येक तत्त्व नाकारले जाईल.

> “देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करून पोपसत्तेच्या संस्थेची अंमलबजावणी करणाऱ्या हुकुमाद्वारे, आपले राष्ट्र स्वतःला पूर्णपणे धार्मिकतेपासून विलग करील. जेव्हा प्रोटेस्टंटवाद रोमन सत्तेचा हात धरण्यासाठी दरीपलीकडे आपला हात पुढे करील, जेव्हा तो अध्यात्मवादाशी हस्तांदोलन करण्यासाठी त्या अगाध खाईवरून हात पोहोचवील, जेव्हा या त्रिविध संघटनेच्या प्रभावाखाली आपला देश प्रोटेस्टंट आणि प्रजासत्ताक शासन म्हणून आपल्या राज्यघटनेतील प्रत्येक तत्त्वाचा त्याग करील, आणि पोपसत्ताक असत्ये व भ्रम यांच्या प्रसारासाठी तरतूद करील, तेव्हा आपण जाणू शकतो की सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रवृत्तीची वेळ आली आहे आणि अंत समीप आहे.”

> “जशा रीतीने रोमन सैन्यांच्या जवळ येण्याने यरुशलेमच्या निकटवर्ती विनाशाचे शिष्यांना चिन्ह मिळाले होते, त्याचप्रमाणे हे धर्मत्याग आपल्यासाठी असे चिन्ह ठरू शकेल की देवाच्या सहनशीलतेची मर्यादा गाठली गेली आहे, आपल्या राष्ट्राच्या अधर्माचे माप भरून गेले आहे, आणि दयेचा देवदूत आपले उड्डाण करणार आहे, पुन्हा कधीही परत न येण्यासाठी. त्यानंतर देवाच्या लोकांना त्या क्लेश व यातनांच्या प्रसंगांत ढकलले जाईल, ज्यांचे वर्णन संदेष्ट्यांनी याकोबाच्या संकटाचा काळ असे केले आहे. विश्वासू आणि छळ सहन करणाऱ्यांच्या आर्त हाका स्वर्गापर्यंत पोहोचतात. आणि जसा हाबेलाचा रक्ताचा आक्रोश भूमीतून उठला होता, तशाच प्रकारे हुतात्म्यांच्या कबरींतून, समुद्रातील थडग्यांतून, पर्वतांच्या गुहांतून, मठांच्या भूमिगत दफनगृहांतूनही देवाकडे आक्रोश करणाऱ्या वाणी उठत आहेत: ‘हे प्रभु, पवित्र व सत्यस्वरूप, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय व सूड तू किती काळ करीत नाहीस?’”

> “परमेश्वर आपले कार्य करीत आहे. सर्व स्वर्ग हललेला आहे. संपूर्ण पृथ्वीचा न्यायाधीश लवकरच उठून आपल्या अपमानित अधिकाराचे समर्थन करील. जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, जे त्याच्या नियमशास्त्राचा आदर करतात, आणि जे पशूचे किंवा त्याच्या प्रतिमेचे चिन्ह स्वीकारण्यास नकार देतात, त्या मनुष्यांवर सुटकेचे चिन्ह ठेवले जाईल.”

> “शेवटच्या दिवसांत काय घडणार आहे हे देवाने प्रकट केले आहे, जेणेकरून त्याचे लोक विरोध व क्रोध यांच्या प्रचंड वादळासमोर उभे राहण्यासाठी तयार होतील. ज्यांना त्यांच्या पुढील घटनांविषयी इशारा देण्यात आला आहे त्यांनी येणाऱ्या वादळाची शांतपणे वाट पाहत बसू नये आणि संकटाच्या दिवशी प्रभु आपल्या विश्वासू जनांचे

> रक्षण करील, असे समजून स्वतःस धीर देऊ नये. आपण आपल्या प्रभूची वाट पाहणाऱ्या मनुष्यांसारखे असावे—निष्क्रिय अपेक्षेत नव्हे, तर अढळ विश्वासाने परिश्रमी कार्यात मग्न. आता आपल्या मनांना क्षुल्लक महत्त्वाच्या गोष्टींमध्ये गुंतून पडू देण्याची ही वेळ नाही. मनुष्य झोपलेले असताना, सैतान सक्रियपणे अशी व्यवस्था करीत आहे की प्रभूच्या लोकांना दया किंवा न्याय मिळू नये. रविवारीच्या चळवळीची प्रगती आता अंधारात होत आहे. नेते खरा मुद्दा लपवीत आहेत, आणि या चळवळीत सामील होणाऱ्यांपैकी पुष्कळ जण स्वतःही या गुप्त प्रवाहाची दिशा कुठे आहे हे पाहत नाहीत. तिची विधाने सौम्य व वरकरणी ख्रिस्ती आहेत; परंतु जेव्हा ती बोलेल, तेव्हा ती अजगराचा आत्मा प्रकट करील. धोक्याची जी धमकी दिली गेली आहे ती टाळण्यासाठी आपल्या सामर्थ्यानुसार सर्व काही करणे हे आपले कर्तव्य आहे. लोकांसमोर योग्य प्रकाशात स्वतःला मांडून आपण पूर्वग्रह निष्प्रभ करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. आपल्या समोर असलेला खरा वादग्रस्त प्रश्न आपण त्यांच्या पुढे मांडला पाहिजे, आणि अशा प्रकारे विवेकस्वातंत्र्य मर्यादित करणाऱ्या उपायांविरुद्ध सर्वात परिणामकारक निषेध नोंदविला पाहिजे. आपण पवित्रशास्त्रांचा शोध घेतला पाहिजे आणि आपल्या विश्वासाचे कारण सांगण्यास समर्थ असले पाहिजे. संदेष्टा म्हणतो: 'दुष्ट दुष्टपणे वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; पण ज्ञानी समजतील.'" टेस्टिमनीज, खंड ५, ४५१, ४५२.

सिस्टर व्हाइट रविवारच्या कायद्याला अंतिम दिवसांतील अनेक मार्गचिन्हांशी संलग्न करतात, आणि असे करताना त्यांच्या शब्दांत "अंतिम दिवसांत काय घडणार आहे, जेणेकरून त्याचे लोक विरोध आणि क्रोधाच्या वादळासमोर उभे राहण्यास सिद्ध होतील," हे प्रकट होते. म्हणून, त्या या उताऱ्यात ज्या मार्गचिन्हांना परस्पर संलग्न करतात, त्यांचे काळजीपूर्वक परीक्षण केले पाहिजे. मी असे सुचवीत आहे की संदर्भबिंदू म्हणजे भविष्यवाणीची ती रेषा होय जी संयुक्त संस्थानांच्या राज्यघटनेवर केंद्रित आहे, तसेच परस्परसंबंधित प्रतीक म्हणून त्या राष्ट्राच्या "बोलण्याशी" संबंधित आहे.

त्याद्वारे माझा अर्थ असा आहे की, 1888 मधील ब्लेअर बिल, 2001 मधील पॅट्रिऑट ॲक्ट, आणि 2022 पासून डेमोक्रॅट्स व जागतिकतावादी रिपब्लिकन यांनी राबविलेल्या राजकीय खटल्यांनी संविधानातील दोन अत्यावश्यक घटकांचा प्रत्येकी थेट इन्कार केला. 1888 हे रविवारी उपासनेची अंमलबजावणी दर्शविते, आणि मग 2001 मध्ये इंग्रजी कायद्यापासून रोमन कायद्याकडे झालेला बदल. 2022 मध्ये "substantive" आणि "procedural" law यांच्यावर आघात करण्यात आला.

सारभूत कायदा व्यक्ती आणि संस्थांचे हक्क व कर्तव्ये निर्धारित करतो, तर प्रक्रियात्मक कायदा वाद सोडविण्याची आणि व्यक्ती व संस्थांचे हक्क व कर्तव्ये अंमलात आणण्याची प्रक्रिया स्पष्ट करतो. कायदा कोणते वर्तन कायदेशीर किंवा बेकायदेशीर आहे हे निर्धारित करतो आणि त्यासाठीच्या शिक्षाही नमूद करतो. सारभूत कायदा अनेक विधिक्षेत्रांचा समावेश करतो, ज्यामध्ये फौजदारी, दिवाणी आणि करार कायदा यांचा समावेश होतो.

फौजदारी कायदा हा भौतिक कायद्याचे एक उत्कृष्ट उदाहरण आहे. फौजदारी कायदा कोणत्या कृतींना गुन्हेगारी मानले जाते आणि त्या गुन्ह्यांसाठी कोणती दंडशिक्षा आहे, हे निश्चित करतो. परंतु, दिवाणी कायदा व्यक्ती आणि संस्था यांच्यातील वादांचे नियमन करतो, जसे की करारभंग, वैयक्तिक दुखापत, किंवा मालमत्तेशी संबंधित वाद.

मूलभूत कायदा सामान्यतः अधिनियम, नियमावली आणि न्यायनिर्णयाधारित कायद्यात लिहिला जातो. अधिनियम म्हणजे राष्ट्रीय संसद किंवा राज्य विधानमंडळ यांसारख्या विधिमंडळांनी संमत केलेले कायदे, आणि नियमावली म्हणजे प्रशासकीय संस्थांनी तयार केलेले नियम व कार्यपद्धती. न्यायनिर्णयाधारित कायदा म्हणजे न्यायाधीशांनी अधिनियम, नियमावली आणि संविधान यांचे केलेल्या अर्थलावणीतून निर्माण केलेला कायदा.

प्रक्रियात्मक कायदा म्हणजे न्यायप्रक्रियेला नियंत्रित करणाऱ्या नियमांचा संदर्भ होय. तो एखाद्या तक्रारीच्या प्रारंभीच्या नोंदणीपासून ते अंतिम निकालापर्यंत, प्रकरणे न्यायव्यवस्थेमधून कशी पुढे जातात हे स्पष्ट करतो. प्रक्रियात्मक कायद्यात दिवाणी, फौजदारी आणि प्रशासकीय प्रक्रिया यांसह विविध कायदेशीर क्षेत्रांचा समावेश होतो. प्रक्रियात्मक कायद्याचा उद्देश न्यायप्रक्रिया न्याय्य आणि कार्यक्षम राहील याची खात्री करणे हा आहे. तो वादांच्या निवारणासाठी

एक चौकट प्रदान करतो आणि न्यायाधीश, वकील आणि वादकारक यांसह न्यायप्रक्रियेत सहभागी असलेल्या प्रत्येक व्यक्तीस त्यांच्याकडून काय अपेक्षित आहे हे माहीत असल्याची खात्री करतो.

न्याय सुनिश्चित होण्यासाठी सारभूत आणि प्रक्रियात्मक कायदा हे परस्परपूरक रीतीने कार्य करावेत, असा त्यांचा हेतू आहे. सारभूत कायदा व्यक्ती आणि संस्थांचे हक्क व कर्तव्ये निश्चित करतो, तर प्रक्रियात्मक कायदा वादांचे निराकरण करण्याची आणि त्या हक्क व कर्तव्यांची अंमलबजावणी करण्याची प्रक्रिया स्पष्ट करतो. दुसऱ्या शब्दांत, सारभूत कायदा कायदेशीर किंवा बेकायदेशीर वर्तन आणि बेकायदेशीर वर्तनाचे परिणाम निश्चित करतो, तर प्रक्रियात्मक कायदा त्या कायदेशीर प्रश्नांचे निराकरण कशा प्रकारे केले जाते हे स्पष्ट करतो.

2001 मध्ये, पॅट्रियट कायद्याने हॅबियस कॉर्पसचा हक्क काढून घेतला. “Habeas corpus” हा लॅटिन शब्दप्रयोग आहे, ज्याचा अर्थ “तुम्हाला शरीर सादर केले जाईल” असा होतो. तो अशा कायदेशीर तत्त्वास सूचित करतो, जे एखाद्या व्यक्तीच्या कारावासाची कायदेशीरता न्यायालयाने तपासणे बंधनकारक ठरवून व्यक्तींना बेकायदेशीर अटकेपासून संरक्षण देते. हॅबियस कॉर्पस हा अनेक न्यायव्यवस्थांमधील, विशेषतः इंग्रजी कॉमन लॉच्या प्रभावाखालील न्यायव्यवस्थांमधील, एक मूलभूत अधिकार आहे. तो हे सुनिश्चित करतो की न्याय्य कारणाशिवाय एखाद्या व्यक्तीला कोठडीत ठेवता येणार नाही, आणि तिला तिच्या अटकेच्या कायदेशीरतेला न्यायाधीशासमोर आव्हान देण्याची परवानगी देतो.

अमेरिकेच्या संविधानातील पाचव्या दुरुस्तीत आणि चौदाव्या दुरुस्तीत “योग्य न्यायप्रक्रिया कलम” आढळते. या तरतुदींनुसार, कायद्याने निर्धारित योग्य न्यायप्रक्रियेविना कोणालाही जीवन, स्वातंत्र्य किंवा मालमत्तेपासून वंचित करता येत नाही. न्यायालयांनी योग्य न्यायप्रक्रियेच्या तत्त्वज्ञानाच्या दोन शाखा विकसित केल्या आहेत: प्रक्रियात्मक योग्य न्यायप्रक्रिया आणि आशयसंबंधी योग्य न्यायप्रक्रिया. 2001 मध्ये, Patriot Act द्वारे habeas corpus हा हक्क म्हणून काढून टाकण्यात आला, आणि इंग्रजी कायद्याच्या जागी रोमन कायदा आणण्यात आला. इंग्रजी कायदा असे परिभाषित करतो की एखादी व्यक्ती दोषी असल्याचे सिद्ध होईपर्यंत निरपराध मानली जाते, आणि रोमन कायदा असे ठरवितो की एखादी व्यक्ती निरपराध असल्याचे सिद्ध होईपर्यंत दोषी मानली जाते. 2022 मधील Pelosi Trials मध्ये, प्रक्रियात्मक आणि आशयसंबंधी अशा दोन्ही योग्य न्यायप्रक्रियांना तुडविण्यात आले. Pelosi Trials मध्ये आशयसंबंधी कायदा आणि प्रक्रियात्मक कायदा हे दोन्ही त्यांच्या अभिप्रेत घटनात्मक उद्देशाच्या अगदी विरुद्ध रीतीने लागू करण्यात आले.

संयुक्त राज्यघटनेच्या चौकटीत, विशेषतः पाचव्या व चौदाव्या दुरुस्तीतील विधिसम्मत प्रक्रियेच्या तरतुदींनुसार, मूलभूत विधिसम्मत प्रक्रिया आणि प्रक्रियात्मक विधिसम्मत प्रक्रिया यांतील भेद हा प्रत्येक संकल्पना कायदा व अधिकार यांच्या ज्या भिन्न पैलूंचे संरक्षण करते त्यात आहे.

सारभूत यथाप्रक्रिया ही अशा मूलभूत हक्कांशी आणि स्वातंत्र्यांशी संबंधित आहे की, सरकारने कोणतीही प्रक्रिया अवलंबली असली तरी त्यांच्यावर अतिक्रमण करता कामा नये. योग्य प्रक्रिया पाळली गेली असली तरीही ती काही हक्कांना सरकारी हस्तक्षेपापासून संरक्षण देते. सारभूत यथाप्रक्रियेमध्ये गोपनीयतेचा हक्क, विवाह करण्याचा हक्क, आणि आपल्या मुलांचे संगोपन करण्याचा हक्क यांसारखे मूलभूत मानले जाणारे हक्क समाविष्ट होतात. राज्याचा अत्यावश्यक हितसंबंध अस्तित्वात नसल्यास हे हक्क सरकारी अतिक्रमणापासून संरक्षित असतात. शासनाच्या सत्तेवर नियंत्रण ठेवणारी यंत्रणा म्हणून ती कार्य करते आणि कायदे व नियमावली मूलभूत स्वातंत्र्यांचे उल्लंघन करीत नाहीत, याची खात्री करते.

प्रक्रियात्मक न्यायप्रक्रियेचा संबंध त्या प्रक्रियांशी आहे ज्या सरकारने एखाद्या व्यक्तीला जीवन, स्वातंत्र्य किंवा मालमत्ता यांपासून वंचित करण्यापूर्वी अवश्य पाळल्या पाहिजेत. ती योग्य कायदेशीर प्रक्रियांद्वारे व्यक्तींना न्याय्य आणि निष्पक्ष वागणूक मिळते याची खात्री देते. प्रक्रियात्मक न्यायप्रक्रिया सरकारवर काही ठराविक पावले किंवा प्रक्रिया पाळण्याची अट घालते—जसे की पूर्वसूचना देणे, न्याय्य सुनावणी देणे, आणि संबंधित व्यक्तीस आपली बाजू मांडण्याची संधी देणे—आणि त्यानंतरच एखाद्याला त्याच्या अधिकारांपासून वंचित करता येते. ती कायद्यांची

अंमलबजावणी ज्या पद्धतींनी केली जाते त्यावर भर देते, आणि सरकार न्याय्य व निष्पक्ष रीतीने कार्य करते याची खात्री करते.

पेलोसी ट्रायल्स सुरू झाल्यापासून जे कायदेयुद्ध प्रकट झाले आहे, ते विषयगत तसेच प्रक्रियात्मक न्यायप्रक्रियेच्या योग्य हक्कांचा नकार दर्शविते. अमेरिकन नागरिकांचे मूलभूत हक्क उघडपणे आणि यशस्वीपणे नाकारले गेले. पेलोसी ट्रायल्स सुरू होण्याच्या आधीपासूनच, संयुक्त संस्थानांतील तथाकथित ‘अल्फाबेट एजन्सीज्’ यांच्या फॉल्स फ्लॅग कारवाया आणि उघड भ्रष्टाचार यांचा नियमितपणे पर्दाफाश होत आला आहे; परंतु पेलोसी ट्रायल्स सुरू झाल्यापासून दोन्ही पक्षांतील जागतिकतावाद्यांनी ज्या कायदेशीर प्रक्रिया वापरल्या आहेत, त्या प्रक्रियात्मक न्यायप्रक्रियेच्या योग्य हक्कांच्या विध्वंसाचे स्पष्ट उदाहरण ठरतात.

लेखात आधी आपण वाचले, “धार्मिक कायदे करण्याच्या बाजूने होणारी कोणतीही चळवळ ही प्रत्यक्षात पोपसत्तेला दिलेली सवलतच आहे, जी इतक्या अनेक युगांपासून विवेकस्वातंत्र्याविरुद्ध सातत्याने युद्ध करीत आली आहे. तथाकथित ख्रिस्ती संस्था म्हणून रविवार-पालनाचे अस्तित्व ‘अधर्माच्या गूढा’मुळे आहे; आणि त्याची सक्ती करणे म्हणजे रोमनमतवादाच्या अगदी कोनशिलेचे तत्त्वे प्रत्यक्ष मान्य करणे होय. जेव्हा आपला देश आपल्या शासनाच्या तत्त्वांचा असा त्याग करून रविवारविषयक कायदा करील, तेव्हा प्रोटेस्टंटवाद या कृतीत पोपमतवादाशी हातमिळवणी करील; आणि ते दुसरे काही नसून त्या अत्याचारशाहीला पुन्हा जीवन देणेच होईल, जी बऱ्याच काळापासून पुन्हा सक्रिय जुलूमशाहीत उडी घेण्याची संधी उत्कंठेने पाहत आली आहे.”

संयुक्त संस्थानांच्या राज्यघटनेद्वारे दर्शविता येणाऱ्या इतिहासाच्या रेषेत, संयुक्त संस्थानांच्या आरंभ व अंत या दोन्ही ठिकाणी राज्यघटनेच्या काही घटकाचे प्रतिनिधित्व करणारी तीन विशिष्ट मार्गचिन्हे आहेत. त्या तीनही मार्गचिन्हांपैकी प्रत्येक हे एक राजकीय कृत्य आहे, आणि म्हणून ते संयुक्त संस्थानांच्या बोलण्याचे प्रतीक आहे. आरंभीच्या त्या तीन मार्गचिन्हांपैकी तिसरे, ज्याने 1798 हे चिन्हांकित केले, ते Alien and Sedition Acts होते; आणि शेवटच्या त्या मार्गचिन्हांपैकी तिसरे ते आहे, जेव्हा संयुक्त संस्थाने रविवारचा कायदा अंमलात आणतात, आणि प्रकटीकरण अध्याय तेरावा, वचन अकरा, यांच्या परिपूर्तीत अजगराप्रमाणे बोलतात.

संयुक्त संस्थानांचा भविष्यसूचक इतिहास तेव्हा आरंभ होतो, जेव्हा पृथ्वीने दर्शविल्याप्रमाणे तिने आपले तोंड उघडून अजगराच्या छळाच्या पुराला गिळून टाकले.

> आणि त्या सर्पाने स्त्रीच्या मागे आपल्या तोंडातून प्रवाहासारखे पाणी टाकले, जेणेकरून ती त्या प्रवाहाने वाहून जावी. परंतु पृथ्वीने त्या स्त्रीला साहाय्य केले; आणि पृथ्वीने आपले तोंड उघडले व त्या अजगराने आपल्या तोंडातून टाकलेला प्रवाह गिळून टाकला. प्रकटीकरण 12:15, 16.

१७७६ साली, पृथ्वीमधून उदयास येणारा आणि पुढे १७९८ मध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य होणारा तो पशू, युरोपीय राजघराण्यांच्या अत्याचारी सत्तेविरुद्ध आणि पोपसत्ताधारी चर्चच्या अत्याचाऱ्यांविरुद्ध प्रतिवाद करणाऱ्या संविधानासह एक राष्ट्र स्थापन करून देवाच्या लोकांविरुद्धच्या छळाच्या पुराला गिळून टाकले.

१७७६ मधील Declaration of Independence ने २००१ मधील Patriot Act चे प्रतिरूप दर्शविले. १७८९ मधील Constitution ने २०२२ पासून सुरू झालेल्या Pelosi Trials चे प्रतिरूप दर्शविले. १७९८ मधील Alien and Sedition Acts ने संयुक्त संस्थानांतील Sunday law चे प्रतिरूप दर्शविले.

१७७६ मध्ये अमेरिकन देशभक्तांनी केलेली स्वातंत्र्याची घोषणा ही २००१ च्या पॅट्रिऑट ॲक्टद्वारे स्वातंत्र्य गमावल्याच्या घोषणेचे प्रतिनिधित्व करीत होती. १७८९ चे संविधान २०२२ मध्ये सुरू झालेल्या पेलोसी ट्रायल्सचे प्रतिनिधित्व करीत होते. एलियन अँड सेडिशन ॲक्ट्स हे रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतात. संविधानातील प्रत्येक तत्त्वाच्या नकाराची ही इतिहासकथा संविधानाच्या क्रमिक उलथापालथीचे प्रतिनिधित्व करते, जी रविवारच्या कायद्यापर्यंत येऊन समाप्त होते.

या सर्व रेषा दानियेल अध्याय अकरा याच्या चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात परस्पर जुळतात. या लेखात आम्ही Testimonies, खंड 5, पृ. 451, 452 मधील चार परिच्छेद उद्धृत केले.

पुढील लेखात आपण त्या परिच्छेदांकडे अधिक जवळून पाहू.